

ІННОВАЦІЙНА КОНЦЕПЦІЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ХХІ СТОЛІТТЯ

Міщенко Володимир Акимович

*доктор економічних наук,
професор кафедри обліку і фінансів,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»*

Кобець Валентин Миколайович

*кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри педагогіки та психології управління
соціальними системами ім. акад. І. А. Зязюна,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»*

Вашенко Валентина Василівна

*президентка Харківського обласного благодійного фонду
інноваційних знань, ідей і технологій гуманізації*

У наукових джерелах визначаються головні тенденції розвитку світової економіки в ХХІ столітті, які безумовно в значній мірі впливатимуть на розвиток і ефективність менеджменту на всіх рівнях. Приводимо їх у авторській інтерпретації: 1) глобалізація бізнесу в основних галузях через укрупнення компаній і домінування їх на міжнародних ринках; 2) зростання конкуренції на регіональних, національних і міжнародних ринках; 3) приділення значної уваги посиленню й розширенню державного регулювання економічного розвитку шляхом визначення ключових макроекономічних показників і відповідних пропорцій між ними; 4) диверсифікація великого бізнесу через горизонтальну й вертикальну інтеграцію й створення стратегічних альянсів з різнопланових міжгалузевих, регіональних, національних і міжнаціональних компаній; 5) подальший розвиток середнього й малого підприємництва в різних національних галузях з метою забезпечення значного відсотку бюджетного доходу; 6) зміщення акцентів в управлінських концепціях в рамках демократизації суспільства з управління трудовими ресурсами до соціального менеджменту з приділенням головної уваги саме людським відносинам; 7) значне підвищення вимог до менеджменту й цифровізація його діяльності в умовах індустрії 4.0 з послідовним переходом до індустрії 5.0.

В літературних джерелах також описується, що менеджери ХХІ століття будуть володіти наступними якостями: 1) глибокі професійні знання за всіма напрямками менеджменту; 2) уміння й практичні навички управління персоналом з орієнтацією на людські відносини й переважанням

демократичного стилю керівництва над авторитарним; 3) формування лідерів організації з числа обдарованих і всебічно розвинених фахівців в ланках (школа – коледж – вуз – організація); 4) обов'язкове володіння стратегічним менеджментом; 5) високий рівень базової професійної освіти відповідно до бізнесового профілю (магістр або доктор філософії), і цілеспрямоване перманентне підвищення цієї кваліфікації; 6) володіння знаннями про нові технології, інтернет-комунікації й управління в умовах цифрової економіки в період індустрії 4.0 [1].

Узагальнюючи наукові думки відносно розвитку менеджменту, можна констатувати, що акцент зміщується в сторону придання більшої значимості професійній підготовці, підвищенню кваліфікації, розширенню практичного досвіду й загалом людському фактору в менеджерській діяльності з урахуванням її цифровізації. Але зовсім не відображається в науковій літературі необхідність формування таких кадрів з урахуванням оновлення самої свідомості керівників щодо викликів сьогодення, оскільки практика підтвердила, що класичний менеджмент з його характеристиками минулого століття вичерпав свої можливості [2].

Кардинальні зміни в технології виробництва і трудових процесах, зростання ролі людини в організації й управлінні, глобалізація економічних процесів, загострення конкуренції призводять до необхідності трансформації парадигми самого менеджменту. Тому є необхідність розглянути нову концепцію по відношенню до класичного менеджменту, яка би урахувала елементи інтегрованості й сучасного підходу до інноваційного, конкурентного, стратегічного управління на основі нових управлінських технологій і ефективного використання потенціалу сучасного менеджера в цифровій економіці.

На наш погляд, інноваційна концепція «менеджменту нового типу», як управлінської системи, може в даний час і в майбутньому адекватно відобразити реальності нинішнього світу й дати надійний інструмент в руки управлінцям. Наше бачення такого підходу базується на теорії – постулаті, що все існуюче навкруги за своєю природою представляє енергоінформаційні утворення різних рівнів енергетики. Це відноситься й до думок та ідей (головного інструменту управління), як найбільш енергонасиченої субстанції, підпорядкованій також цьому постулату. В такому разі можна сформулювати висновок: для того, щоб ефективно виконувати свої функції в даний час в умовах невизначеності й зростання рівня цифровізації економіки, менеджер будь-якого рівня повинен змінити й підвищити свою свідомість та використовувати у своїй роботі думки та ідеї більш високих порядків, ніж думки та ідеї зі звичайної точки зору нашого фізичного світу. Це й призведе до ефективного вирішення безпосередніх проблем та задач, починаючи від особистісних питань рядового члена суспільства й до загальнопланетарних проблем. Приріст свідомості й використання ідей тонких світів є основою менеджменту

нового типу. Це характеризує в певні мірі продовження теорії про ієрархічність світів, що означає формування вищими світами нижчих.

Головні особливості менеджменту нового типу.

– Вихід людини на ступінь свідомості, яка називається «обмежений контакт». Він є більш високим ступенем людської свідомості (тобто, досягнення взаємодії з душею на більш високому ступені людської свідомості), ніж застосування лише наукового логічного мислення та інтуїції, на яких базується західний менеджмент. Оскільки наше життя є безперервним зростанням свідомості, то необхідно свідомо і наполегливо спрямовувати себе на реалізацію саме цього процесу. Він відбувається через постійне навчання взаємодії зі своєю душею, під керівництвом якої й відбувається зростання людини по свідомості.

– Активне використання у практичній діяльності підсвідомості (душі), яке досі реально не могло бути використане, й освоєння при цьому абсолютно нових (психологічних) видів діяльності.

– Освоєння людиною можливості управління усіма своїми життєвими процесами різних рівнів складності на базі контакту з душею через ноосферичне (за В.І. Вернадським [3]) інформаційне поле Землі з використанням «біокомп'ютера» людини шляхом біокомп'ютерних технологічних процесів. Реалізація такого управління може починатися з управління своїм фізичним тілом, виведенням хворіб, уникненням випадковостей і катастроф, поступово доходючи до колективів і суспільства в цілому.

Загальна характеристика концепції менеджменту нового типу.

1. Менеджмент нового типу – нова управлінська парадигма, заснована на свідомому управлінні творчою особистістю будь-якими життєвими процесами.

2. Менеджмент нового типу пропонує інноваційний шлях розвитку, де головним імперативом є гуманізація всіх форм та видів діяльності.

3. Менеджмент нового типу реалізує гуманістичний спосіб життя, в основі якого лежить здоровий спосіб думки, що грає вирішальну роль у формуванні нової психокультури людини та суспільства.

4. Менеджмент нового типу спрямований на всебічний розвиток особистості людини, розкриття її життєвого потенціалу, що виводить її на шлях єдності любові та розуму – жіночого та чоловічого принципів генерації творчих ідей.

5. Менеджмент нового типу змінює систему цінностей, коли місія колективів трансформується в програму найбільшого принесення користі суспільству. Головним показником успіху колективної діяльності стає досягнення творчих цілей розвитку, виражених процвітанням і добробутом членів суспільства, духовно-творчим перетворенням всіх учасників економічних відносин (задум Творця), а отримання прибутку є наслідком такого руху. Це найважливіший соціальний аспект економіки

найближчого майбутнього, що дозволить структурувати нову соціально-економічну формацію.

б. Освоєння менеджменту нового типу на базі оновлення свідомості людини призведе до оновлення колективів і суспільної свідомості, що загалом сприятиме гармонізації відносин і гуманістичним перетворенням у суспільстві.

В цілому, освоєння менеджменту нового типу дозволяє здійснювати перехід з інформаційного в енергоінформаційний рівень пізнання (постінформаційний) та виводить людину на формування Живого, творчого типу мислення, вироблення Живих знань, що в наші дні є найважливішою умовою своєчасного вирішення життєвих задач, ведення безбиткового, соціально-відповідального бізнесу, уміння перебувати у стані випереджувального розвитку – прогнозувати ситуації, приймати правильні стратегічні рішення, оптимально використовувати всі види ресурсів: людські, матеріальні, фінансові, природні.

Список використаних джерел:

1. Інженер XXI століття: особистість та професіонал у світлі гуманізації та гуманітаризації вищої технічної освіти / за ред. М.Є. Добрускіна. Харків : Рубікон, 1999. 512 с.
2. Міщенко В.А., Домніна І.І. Концепція антикризового контролінгового вартісно-орієнтованого менеджменту на підприємстві. Збірник матеріалів IV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Запоріжжя, 26 грудня 2020 року). Східноукраїнський інститут економіки та управління. Запоріжжя : ГО «СІЕУ», 2020. С. 175–179.
3. Вернадський В.І. Про науку. Т.1. – Наукове знання. Наукова творчість. Наукова думка. Дубна : Видавничий центр Фенікс, 1997. 576 с.